



Позиція Профспілки щодо вступу України до Світової організації торгівлі

(З виступу голови ЦК Профспілки О.І.Єфіменко
на науково-практичній конференції 19 грудня 2001 р.)

Відомо, що приєднання України до Світової організації торгівлі (СОТ) є однією з необхідних передумов подальшої економічної інтеграції України в Європу.

Профспілки не проти інтеграції: пройшовши період «інтеграційного романтизму», більш чітко сформулювали свій підхід до проблем щодо неї. Впевнені, що трудящим потрібна не будь-яка, а соціально обумовлена інтеграція — в ім'я людей і для них, інтеграція з людськими орієнтирами. Таку інтеграцію, як робота на давальницькій сировині, використання комплектуючих, технологій, ми підтримуємо. Це — робочі місця, зарплата і таке ін. Водночас до вступу України в СОТ галузь, на наш погляд, не готова. Немає у світі держави, яка б виконала рекомендації Міжнародного валютного фонду, зберегла робочі місця у сфері виробництва одягу та взуття. Нині з тотальною експансією товарів вона боротись не в змозі. Як після стихії, будуть зметені сотні підприємств, які ще працюють, люди втратять роботу — а це означає кризу особистості.

У профспілок розвинутих країн відсутня загальна стратегія щодо СОТ. Проте більшість лідерів хочуть переконати СОТ прийняти й застосувати норми для захисту праці.

Вони вважають, що СОТ — це агресія для багатьох галузей. Усі сподіваються на іноземні інвестиції. Легка промисловість — галузь пригнічена і роздавлена. Це пов'язано з тим, що її однією з перших приватизували в примусовому порядку.

Незважаючи на майже повне знищення, деяким підприємствам вдалось утриматись, деяким — вистояти, окремим — підняти. Низькі виробничі затрати в Україні пов'язані з дуже низькою заробітною платою і відповідно відносно дешевою продукцією. Проте Китай випускає ще дешевшу продукцію, бо кредити там дешевші у 8 раз. Через те для виробництва ще більш дешевої продукції у нас відсутні умови, а дорогу не можемо випускати внаслідок відставання у технології. Проблемою галузі залишається відкритість

країни для ввезення товарів. Скільки завезено взуття, трикотажу і немає перепоп. Наприклад, Корея після кризи заборонила ввіз 187 видів товарів. А у нас?

Форсоване входження до СОТ, як самоціль, може призвести до притоку товарів, а не інвестицій, тобто законсервує економічну відсталість країни, що й сталося у Киргизстані та Грузії. Ці країни — члени СОТ, Киргизстан вступив до СОТ в 1998 р. Зразу ж відкрився ринок товарів та послуг, у тому числі банківських, були зняті усі митні режими. Внаслідок через цю країну, зацікавлені у цьому дуже продумано відкрили кордони для товарів третіх країн у країні СНД.

Здавалось, що у Киргизстан мають піти інвестиції. Проте сталося не так, як гадалось. Зменшився обсяг торгівлі з третіми країнами, хоча з цих країн інтенсивно надходять товари, насамперед легкої промисловості. Від цього потерпіла ця галузь. Частка безробітних залишилась на рівні, впала зарплата, вдвоє — пенсія, стрімко зростає бідність населення.

Грузія (з 1999 р.) — друга країна для проникнення у країни СНД товарів третіх країн. Результат такий самий, що й у Киргизстані.

Більшість норм міжнародної торгівлі ґрунтуються на правилах, які встановлюють самі транснаціональні корпорації, а СОТ їх просто приймає.

Уряди фактично втрачають право демократичним шляхом регулювати свої власні ринки та економіку і ці повноваження виконують приватні корпорації, банківські еліти й багаті люди, які по своєму вирішують, де закривати робочі місця, а де їх створювати і за яких умов. Фінансові ділки безперешкодно провадять спекулятивну торгівлю валютою, що може призвести до миттєвої девальвації національних валют. Іншими словами, уряди віддають на відкуп економічне благополуччя, трудові стандарти і навколишнє середовище приватним інтересам найбагатшої групи людей, які нікому не

підзвітні. Їх єдина мета — «максимізація торгівлі та прибутків». Процеси глобалізації для багатьох держав можуть мати негативні наслідки, бо усередині світового співтовариства між державами немає рівності. Це відбивається навіть у термінології — багаті та бідні країни, розвинуті й відсталі, які мають ресурсний потенціал і які його вичерпали. СОТ є однією із складових глобалізації.

Політика СОТ — це політика капіталу максимального прибутку. Все, що заважає бізнесу, треба ліквідувати. Світ, який створює СОТ, — це світ постійної невпевненості та нестабільності для більшості світу бідності й нерівності.

Розуміючи, що процес змін, що відбувається через глобалізацію економіки, неминучий, необхідно виробити, з урахуванням міжнародного досвіду, заходи, які допоможуть нам зустріти виклик часу і в нових умовах дати членам профспілки максимально можливий захист.

Позиція Профспілки полягає в тому, що у разі входження України до СОТ держава повинна забезпечити рівні умови для конкурентної боротьби з іноземними виробниками, рівні ставки за кредити, можливість отримання його на довгостроковий термін, доступ до сировинних ресурсів та нових технологій.

В зв'язку з цим ми повинні вимагати розв'язання цих проблем на усіх рівнях.

- ◆ *Вимагати розробки та прийняття чіткої державної програми заходів щодо підвищення конкурентоспроможності легкої промисловості*
- ◆ *Довести необхідність віднесення легкої промисловості до пріоритетних галузей економіки, що потребують особливого захисту, під час проведення переговорів із країнами-учасниками СОТ*
- ◆ *Наполягати на тому, щоб у разі входження до СОТ необхідно, насамперед, адаптувати умови до людини.*

Зберегти б те, що маємо.